

РЕШЕНИЕ

№ 884

гр. София, 13.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 16.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **13690** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на С. А. П. с ЕГН [ЕГН], като майка и законен представител на Н. П. П. с ЕГН [ЕГН] против Заповед № ЗСП /Д-С-СЛ /257/23.07.2019 г. на директора на дирекции „Социално подпомагане“, с която е отказано отпускането на еднократна помощ за дневни. С изложени твърдения за незаконосъобразност на заповедта се иска от съда да отмени същата и да върне преписката на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

В съдебно заседание жалбоподателя, редовно призован, не се явява, но чрез процесуален представител поддържа жалбата на изложените в същата основания и отправя искане за постановяване на решение от съда в този смисъл.

Ответникът по оспорване – Директор на дирекция „СП“С. при Столична община се представлява от ю. П., като оспорва жалбата и заявява твърдение за законосъобразност на оспорената заповед.

Прокурор при СГП, редовно уведомен, не се явява.

По фактите.

От събраните по делото доказателства се установява, че във връзка със заболяване на Н. П. П. с ЕГН [ЕГН] неговата майка и законен представител С. А. П. е получила

разрешение за организационно и финансово подпомагане за лечението му в чужбина от Център „Фонд за лечение на деца“ към Министерство на здравеопазването. Със Заповед № 1090/06.12.2018 г. на Център „Фонд за лечение на деца“ е решено да бъде отпусната финансова и организационна помощ за диагностични процедури и лечение на Н. П. и за транспорт - пътни пари, за закупуване на самолетни билети и за престой - квартирни пари, за закупуване на ваучери за хотелско настаняване на детето и един негов придружител в чужбина – л. 15 от делото.

След завръщането си в България, в законоустановения 14-дневен срок от завръщането си и на основание чл. 17 ППЗСП, жалбоподателката е подала заявление-декларация с вх. № ЗСП/Д-С-СЛ/257/ от 24.04.2019 г. за отпускане на еднократна помощ за покриване на разходите за дневни за периода на пребиваването им във Франция по повод лечението на детето – л.58 от делото, като ДСП „С.“ е отказала да отпусне средства, които да покрият сторените разходи за дневни пари, който отказ е обективизиран в оспорената в настоящото административно производство заповед - Заповед № ЗСП /Д-С-СЛ /257/23.07.2019 г. на директора на дирекции „Социално подпомагане“ – л.8 от делото. Мотивите на административният орган са свързани с факта, че към молбата-декларация не са приложени разходооправдателни документи за извършени разходи за нощувки на правоимащото лице и придружителя му във връзка с прилагане на Наредбата за служебни командировки и специализации в чужбина, изискуеми съгласно чл. 17, ал. 3, т. 2 от ППЗСП. Заповедта на ДСП С. е потвърдена с Решение на Р ДС П С.-град – л. 9-13 от делото.

Приетите писмени доказателства не се оспорват от страните и на основание чл. 171, ал. 1, изр. 1 от АПК, която норма постановява, че доказателствата, събрани редовно в производството пред административния орган, имат сила и пред съда, следва да бъдат съобразени при обосноваването на правните изводи по разглеждания спор.

При служебно извършената проверка за законосъобразност на оспорвания административен акт, настоящият съдебен състав констатира, че същият е произнесен от компетентен орган, в законоустановената форма, при спазване на административно производствените правила за неговото издаване и в съответствие с приложимия материален закон. Този извод се налага по следните съображения:

Нормата на чл. 168, ал. 1 от АПК определя, че съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания за оспорване на административните актове по смисъла на чл. 146 от АПК.

Оспорената заповед е издадена от административен орган с териториална и материална компетентност. Спазена е предвидената от закона писмена форма и в нея се съдържат изискуемите реквизити по [чл. 59, ал. 2 АПК](#). Процесният индивидуален административен акт е издаден след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая. В съответствие с разпоредбата на [чл. 61, ал. 1 от АПК](#), заповедта е съобщена на жалбоподателя, което е удостоверено посредством нарочно изготвена разписка, подписана лично от жалбоподателя.

По приложимото право.

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорените административни актове обхваща преценката дали са налице установените от административния орган релевантни юридически факти (изложени в мотивната част на актовете) и доколко същите се субсумират в посочената като правно основание за издаването им норма и респективно дали се следват разпоредените правни последици. Съгласно разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК, в тежест на административния орган е да установи наличието на посочените фактически основания и изпълнението на законовите изисквания при издаването на оспорения акт.

Спорът между страните е правен и е по приложението на чл. 17, ал. 1 и ал. 4 от ППЗСП и Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина.

Съгласно чл.17 ППЗСП на лицата, получили разрешение за лечение в чужбина от Министерството на здравеопазването за сметка на бюджета му, могат да се отпускат еднократни помощи за покриване на разходите за дневни и квартирни за тях, техните придружители и донори, когато те не са включени в стойността на отпуснатата сума за лечение.

От събраните по делото писмени доказателства се установява, че в конкретния случай е спазена разпоредбата на чл. 17, ал. 2 от ППЗСП, като правоимащото лице е подало молба - декларация за отпускане на еднократна помощ в 14 - дневния срок от завръщането си в страната, визиран в правилника, като е претендирало изплащане на дневните разходи.

В чл. 17, ал.4 ППЗСП е посочено, че размерът на помощта по ал. 1 се определя въз основа на Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина. В чл. 15, ал. 1 от наредбата се сочи, че за покриване разходите на командированите лица в чужбина се изплащат дневни и квартирни пари в размери и валути съгласно Приложение № 2. Според Приложение № 2 за Франция се полагат по 35 евро - дневни пари на всяко едно лице.

Съотнасяйки релевантната правна уредба към установената фактическа обстановка, настоящия съдебен състав намира, че в случая са налице материалноправните предпоставки на чл. 17, ал. 1 от ППЗСП за отпускане на исканата еднократна помощ. Административният орган неправилно се е мотивирал с обстоятелството, че към молбата не са били представени разходооправдателни документи за осъществени разходи за дневни пари, изискване за отчитане на които посредством оправдателни документи не е въведено и те се дължат на основание на съответните разпоредби от ППЗСП в размера, определен в Приложение № 2 към наредбата, а именно по 35 евро - дневни пари на всяко едно лице.

По изложените съображения съдът приема, че по отношение на жалбоподателя е налице материалната предпоставка на чл. 17, ал. 1 и ал. 4 от ППЗСП и Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина, която е задължителен елемент от фактическия състав по издаването на оспорената в настоящото производство заповед, поради което същата се явява издадена не в съответствие с целта на закона.

Ето защо, като издаден от компетентен орган, в изискуемата от закона форма, но в

противоречие с материалноправни разпоредби и с целта на закона, оспорената заповед е незаконосъобразна, а жалбата против нея е основателна и като такава ще следва да се уважи.

Предвид изхода на правния спор, искането на жалбоподателя за присъждане на направените разноски е основателно и доказано до претендирания размер от 310 лв.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на С. А. П., с ЕГН [ЕГН], като майка и законен представител на Н. П. П. с ЕГН [ЕГН] - Заповед № ЗСП /Д-С-СЛ /257/23.07.2019 г. на директора на дирекции „Социално подпомагане“, с която ѝ е отказано отпускането на еднократна помощ за лечение в чужбина по реда на чл. 17, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за социалното подпомагане (ППЗСП), като ИЗПРАЩА преписката на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ С. при Столична община за ново произнасяне по молба-декларация с вх. № ЗСП/Д-С-СЛ/257/ от 24.04.2019 г. за отпускане на еднократна помощ за покриване на разходите за дневни на лекуваното дете и на придружителя му, при съобразяване със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени със съдебното решение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено.

СЪДИЯ: